

Eyes to See: The Unexpected King

1. Yalkut Shimoni Bereishit 41

זה ספר תולדות אדם ביום ברוא אלהים אדם
בדמות אלהים עשה אותו :
(בראשית ה, א.)

מלמד שהעביר הקדוש ברוך הוא לפני אדם הראשון
את כל הדורות.
הראהו דוד, חייו חקוקים לו שלוש שעות.
אמר לפניו: רבונו של עולם, לא תהא תקנה לזה?
אמר: כך עלתה מחשבה לפני.
אמר לו: כמה שני חיי? — אמר לו: אלף שנים.
אמר לו: יש מתנה ברקיע? — אמר לו: הן.
אמר לו: שבעים שנה משנותי יהיו למזל זה.
מה עשה אדם, הביא את השטר וכתב עליו שטר מתנה.
וחתם עליו הקב"ה, מטטרון ואדם.
אמר אדם: רבש"ע, יפיות זו, מלכות וזמירות הללו,
נתונות לו במתנה שבעים שנה, שיחיה ויהא מזמר לפניך.
וזש"ה (תהלים מ, ח) הנה באתי, במגילת ספר כתוב עלי.

2. Yalkut Mechiri, Tehillim 118:28

ויצאה היא, עשתה עמו כל הלילה ונתעברה מדוד,
ומתוך אהבתו על אותה שפחה, יצא דוד אדום מבין
אחיו, ביקשו בניה להורגה ואת בנה דוד, כיון שראו
שהוא אדום, אמר להם ישי, הניחו לו, ויהיה לנו
משעבוד ורועה צאן, והיה הדבר טמון עד עשרים
ושמנה שנים, כיו שאמר לו הקדוש ב"ה לשמואל "לך
ואשלחך אל ישי בית הלחמי" (שמואל-א טז, א) ואמר
לו ישי "עוד שאר הקטן והנה רועה בצאן" כיון שבא
התחיל השמן מבצבץ ועולה, אמר לו הקדוש ב"ה "קום
משחהו כי זה הוא" פינה השמן על ראשו ונקרש
כאבנים טובות ומרגליות, וישי ובניו היו עומדים ברתת
ואימה, אמרו: לא בא שמואל אלא לבזותינו ולהודיע
לישראל שיש לנו בן פסול, ואמו של דוד שמחה
מבפנים ועצבה מבחוץ, כיון שנטל כוס ישועות שמחו

"הן בעון חוללתי" (תהלים נא, ז) אחד אומר דוד בן
אהובה היה, ואחד אומר בן שנואה היה, ישי פירש
מאשתו שלש שנים, לאחר שלש שנים, היה לו שפחה
נאה ונתאווה לה, אמר לה בתי, תתקני עצמך הלילה,
כדי שתכנסי אלי בגט שחרור, הלכה השפחה ואמרה
לגבירתה, הצילי עצמך, ונפש אדוני מגיהנום, אמרה
לה, מה טעם? שחה לה את הכל, אמרה לה בתי, מה
אעשה שהיום שלש שנים לא נגע בי, אמרה לה לכי
תקני עצמך, ואף אני, וכך עשתה, לערב עמדה השפחה
וכבת את הנר, באת לסגור את הדלת, נכנסה הגבירה

□ *Behold, in iniquity was I fashioned (Psalms 51:7).*
One opinion says David was the son of a beloved
wife. Another opinion has it that he was the son of
the wife from whom Jesse had been separated for
three years. When righteous Jesse heard that there
were some who questioned the halachic legitimacy
of the marriage of Boaz and Ruth, his ancestors, he
withdrew from his wife lest he was forbidden to live
with a Jewess. However, he wanted to fulfill the
commandment of bringing children into the world.
[This could be done in a permissible manner by
means of a complex arrangement involving his
giving a conditional grant of freedom to his non-
Jewish maidservant and then marrying her.] He told
the maidservant, "My daughter, prepare yourself

tonight, for I shall free you [conditionally] and you
shall come to me." The loyal maidservant told her
mistress, who was deeply distressed, for she
wished to have additional children by her husband.
Seeing her pain, the maidservant suggested that
they do as Rachel and Leah had done: without
Jesse's knowledge, his wife should take the place of
the maidservant. The wife prayed that she should
conceive and her prayer was answered. The child
born to her was David. When Jesse's wife was seen
to have conceived, he and his sons remained silent
about their suspicions of David's legitimacy.

The matter was concealed for twenty-eight years until the Holy One, Blessed is He, said to Samuel, "Go, I shall send you to Jesse the Bethlehemite" (I Samuel 16:1), and Jesse told him, "There remains yet the youngest, and he is tending the sheep" (ibid. v. 11). When [David] came, the [anointing] oil began to bubble up. The Holy One, Blessed is He, said to [Samuel], "Rise, anoint him, for he is the one" (ibid. v. 12). [Samuel] poured the oil on [David's] head and it hardened and glistened

like precious stones and pearls, while Jesse and his sons stood trembling in fear. "Samuel has come only to scorn us and to make known in Israel that there is a blemish among us," they said. Meanwhile, David's mother rejoiced inwardly. When he took the cup of redemption, they all rejoiced

3. Tehillim 27:10

וַיְהוּהוּ ; כִּי-אָבִי וְאִמִּי עָזְבוּנִי ; וַיֹּאמֶר יְיָ לִּי 10 For though my father and my mother have forsaken me, the LORD will take me up.

4. Shmuel I, 16:1-5

- א** וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-שְׁמוּאֵל, עַד-מָתִי אֶתֶּה מִתְאַבֵּל אֶל-שָׂאוּל, וְאֲנִי מְאַסְתִּיו, מִמֶּלֶךְ עַל-יִשְׂרָאֵל; **מִלֵּא קַרְנֶךָ שֶׁמֶן, וְלֵךְ אֲשַׁלַּחְךָ אֶל-יֹשֵׁי בֵּית-הַלְחָמִי--כִּי-רָאִיתִי בְּבָנָיו לִי, מֶלֶךְ.** **1** And the LORD said unto Samuel: 'How long wilt thou mourn for Saul, seeing I have rejected him from being king over Israel? fill thy horn with oil, and go, I will send thee to Jesse the Beth-lehemite; for I have provided Me a king among his sons.'
- ב** וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֵיךְ אֵלֶיךָ, וְשָׁמַע שָׂאוּל וְהָרְגָנִי; וַיֹּאמֶר יְהוָה, עֲגַלְת בָּקָר תִּקַּח בְּיָדְךָ, וְאָמַרְתָּ, לְזִבְחַ לַיהוָה בָּאתִי. **2** And Samuel said: 'How can I go? if Saul hear it, he will kill me.' And the LORD said: 'Take a heifer with thee, and say: I am come to sacrifice to the LORD.'
- ג** וְקִרְאתָ לְיֹשֵׁי, בְּזִבְחַ; וְאָנֹכִי, אוֹדִיעֶךָ אֶת אֲשֶׁר-תַּעֲשֶׂה, וּמְשַׁחְתָּ לִּי, אֶת אֲשֶׁר-אֹמַר אֵלֶיךָ. **3** And call Jesse to the sacrifice, and I will tell thee what thou shalt do; and thou shalt anoint unto Me him whom I name unto thee.'
- ד** וַיַּעַשׂ שְׁמוּאֵל, אֶת אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה, וַיָּבֵא, בֵּית לָחֶם; וַיִּחַרְדּוּ זְקֵנֵי הָעִיר, לִקְרָאתוֹ, וַיֹּאמְרוּ, שְׁלֹם בּוֹאֶךָ. **4** And Samuel did that which the LORD spoke, and came to Beth-lehem. And the elders of the city came to meet him trembling, and said: 'Comest thou peaceably?'
- ה** וַיֹּאמֶר שְׁלֹם, לְזִבְחַ לַיהוָה בָּאתִי, הֲתִקְדָּשׁוּ, וּבָאתֶם אִתִּי בְּזִבְחַ; וַיִּקְדָּשׁ אֶת-יֹשֵׁי וְאֶת-בְּנָיו, וַיִּקְרָא לָהֶם לְזִבְחַ. **5** And he said: 'Peaceably; I am come to sacrifice unto the LORD; sanctify yourselves and come with me to the sacrifice.' And he sanctified Jesse and his sons, and called them to the sacrifice.

5. Shmuel I, 10:1

וַיִּקַּח שְׁמוּאֵל אֶת-פֶּיֶה הַשֶּׁמֶן, וַיִּצַק עַל-רֹאשׁוֹ-- וַיִּשָּׁקֵהוּ; וַיֹּאמֶר--הֲלוֹא כִּי-מְשַׁחְךָ יְהוָה עַל-נַחְלָתוֹ, לְגִיד. **1** Then Samuel took the vial of oil, and poured it upon his head, and kissed him, and said: 'Is it not that the LORD hath anointed thee to be prince over His inheritance?'

6. Megillah 14a

(שמואל א ב) ותתפלל חנה ותאמר עלץ לבי בה' רמה קרני בה' רמה קרני ולא רמה פכוד ושלמה שנמשחו בקרן נמשכה מלכותן שאול ויהוא שנמשחו בפך לא נמשכה מלכותן
 And Hannah prayed and said, My heart exulteth in the Lord, my horn is exalted in the Lord.²⁶ [She said], my horn is exalted', and not, my cruse is exalted', thus implying that the royalty of [the hour of] David and Solomon, who were anointed from a horn, would be prolonged, but the royalty of [the house of] Saul and Jehu, who were anointed with a cruse, would not be prolonged.

7. Shemoneh Esraih

אֶת צִמַח דָּוִד עֲבֹדְךָ מְהֵרָה תִצְמִיחַ, וְקִרְנוֹ תָרוּם בְּיִשׁוּעַתְךָ
בְּיִשׁוּעַתְךָ קִוִּינוּ כָּל הַיּוֹם.

אֶת צִמַח May the offshoot of Your servant David soon flower,
and may his pride be raised high by Your salvation,
for we wait for Your salvation all day.

8. Radak, Shmuel I, 16:1

לִי מֶלֶךְ. וְלֹא אָמַר לְיִשְׂרָאֵל מֶלֶךְ ר"ל לִי שִׁיחָה לְעִבּוּדִי וַיִּשְׁמַע
אֵלַי לְכֹל אֲשֶׁר אֲצִוֶּנּוּ לֹא כִשְׂאוֹל שֶׁעֲבַר עַל מִצְוֹתַי:

9. Shmuel I, 15:6-11

- ו וַיְהִי בְּבֹאֲם, וַיֵּרָא אֶת-אֱלִיָּאָב; וַיֹּאמֶר, אֵיךְ
נִגְדַּד יְהוָה מִשִּׁיחוֹ. {ס} 6 And it came to pass, when they were come, that he beheld
Eliab, and said: 'Surely the LORD'S anointed is before Him.' {S}
- ז וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-שָׁמוּאֵל, אַל-תִּבְטֵ אֶל-
מַרְאֵהוּ וְאֶל-גְּבוֹהַ קוֹמָתוֹ--כִּי מֵאִסְתִּיהוּ: כִּי
לֹא, אֲשֶׁר יֵרָאֶה הָאָדָם--כִּי הָאָדָם יֵרָאֶה
לְעֵינַיִם, וַיְהוָה יֵרָאֶה לְלֵבָב. 7 But the LORD said unto Samuel: 'Look not on his
countenance, or on the height of his stature; because I have
rejected him; for it is not as man seeth: for man looketh on
the outward appearance, but the LORD looketh on the heart.'
- ח וַיִּקְרָא יֵשׁוּעַ אֶל-אַבִּינָדָב, וַיַּעֲבֵרְהוּ לִפְנֵי
שָׁמוּאֵל; וַיֹּאמֶר, גַּם-בְּזֶה לֹא-בָחַר יְהוָה. 8 Then Jesse called Abinadab, and made him pass before
Samuel. And he said: 'Neither hath the LORD chosen this.'
- ט וַיַּעֲבֵר יֵשׁוּעַ, שָׁמָּה; וַיֹּאמֶר, גַּם-בְּזֶה לֹא-
בָחַר יְהוָה. 9 Then Jesse made Shammah to pass by. And he said: 'Neither
hath the LORD chosen this.'
- י וַיַּעֲבֵר יֵשׁוּעַ שְׁבַעַת בָּנָיו, לִפְנֵי שָׁמוּאֵל;
וַיֹּאמֶר שָׁמוּאֵל אֶל-יֵשׁוּעַ, לֹא-בָחַר יְהוָה
בְּאַלְהֵם. 10 And Jesse made seven of his sons to pass before Samuel.
And Samuel said unto Jesse: 'The LORD hath not chosen
these.'
- יא וַיֹּאמֶר שָׁמוּאֵל אֶל-יֵשׁוּעַ, הֲתִמּוּ הַנְּעָרִים,
וַיֹּאמֶר עוֹד שָׂאֵר הַקָּטָן, וְהִנֵּה רֹעֵה בְּצֹאן;
וַיֹּאמֶר שָׁמוּאֵל אֶל-יֵשׁוּעַ שְׁלַחָה וְקַחְנוּ, כִּי לֹא-
נִסַּב עַד-בָּאוֹ פֹּה. 11 And Samuel said unto Jesse: 'Are here all thy children?' And
he said: 'There remaineth yet the youngest, and, behold, he
keepeth the sheep.' And Samuel said unto Jesse: 'Send and
fetch him; for we will not sit down till he come hither.'

10. Pesachim 119a

א"ר שמואל בר נחמני א"ר יונתן (תהילים קיח) אודך כי עניתני אמר דוד
אבן מאסו הבונים היתה לראש פנה אמר ישי
מאת ה' היתה זאת אמרו אחיו
זה היום עשה ה' אמר שמואל

R. Samuel b. Nahmani said in R. Jonathan's name: "I will give thanks unto Thee, for Thou hast answered me" was said by David, "The stone which the builders rejected is become the chief corner-stone;," by Yishai [Jesse]; "This is the Lord's doing," by his brothers; "This is the day which the Lord hath made" by Samuel.

11. Tehillim 69:9

מוֹזֵר, הֵייתִי לְאֶחָי; וְנִכְרִי, לְבְנֵי אִמִּי. I am become a stranger unto my brethren, and an alien unto my mother's
children.

12. Shmuel I, 17:28

וַיִּשְׁמַע אֱלִיאָב אָחִיו הַגָּדוֹל, בְּדַבְּרוֹ אֶל-הָאֲנָשִׁים; וַיַּחַר-אַף אֱלִיאָב בְּדָוִד וַיֹּאמֶר לְמַה-זֶּה יָרַדְתָּ, וְעַל-מִי נִטְשָׁתָּ מֵעַט הַצֹּאן הַהֵנָּה בַּמִּדְבָּר--אֲנִי יָדַעְתִּי אֶת-זִדְדְּךָ וְאֶת רָע לְבָבְךָ, כִּי לָמַעַן רְאוֹת הַמִּלְחָמָה יָרַדְתָּ.

And Eliab his eldest brother heard when he spoke unto the men; and Eliab's anger was kindled against David, and he said: 'Why art thou come down? and with whom hast thou left those few sheep in the wilderness? I know thy presumptuousness, and the naughtiness of thy heart; for thou art come down that thou mightest see the battle.'

13. Sifrei, Devarim 17

כיוצא בו אתה אומר "ויגש שאול את שמואל בתוך השער וגו' ויען שמואל את שאול ויאמר אנכי הראה" (שמ"א ט יח-יט). אמר לו הקדוש ברוך הוא: אתה הוא רואה? אני מודיעך שאי אתה רואה, אימתי הודיעו בשעה שאמר לו "מלא קרנך שמן ולך אשלחך אל ישי בית הלחמי כי ראיתי בבניו לי מלך", מהו אומר: "ויהי בכואם וירא את אליאב ויאמר אך נגר ה' משיחו", אמר לו הקדוש ברוך הוא: לא אמרת "אנכי הראה"? "אל תבט אל מראהו ואל גבה קומתו כי מאסתיהו"

14. Rav Shlomo Aviner, citing Rav Zvi Yehuda Kook

האם עיוורים אתם?!

וכי אינכם רואים את אשר קורה איתנו במאת השנים האחרונות? והלא על כך זעק ישעיה הנביא (בפרק מב): "החֲרָשִׁים שָׁמְעוּ וְהַעֲוִירִים הִפְּיטוּ לְרֵאוֹת", יש אנשים שהינם חרשים ועיוורים, אינם רואים אף לא שומעים את מה שקורה סביב להם וכי ה' דיבר טוב על עמו ישראל. ומי הם אותם חרשים ועיוורים? "מי עור פי אם עבדי", לא מדובר באנשים הרחוקים מתורה אלא דוקא באנשים בעלי תואר עליון – עבדי ה'! "וחרש כמלאכי אשלח", מדובר במלאכים (וכך מכונים תלמידי חכמים – עי' שבת קיט, ב ונדרים כ,

"תלמידי חכמים הם העורים, תלמידי חכמים דומים

למלאכי השרת, תלמידי חכמים שלמים בתורה ויהדות, והם עורים וחרשים. לא תופסים מה שמתרחש" (שם, חלק ב, עמ' קסד). במקום לעלות לראש המגדל ולהסתכל מלמעלה במבט גדול וכללי – הם מסתכלים בצורה קטנה ושטחית, ולכן אינם רואים ולא שומעים... הלא זה מה שקרה גם בסיומה של גלות בבל, כאשר בראש המפעל הגדול של שיבת ציון עמדו גדולי עולם כמו חגי וזכריה, עזרה ונחמיה, – ובכל זאת היו כאלה שבזו לשיבת ציון מפני שהיתה קטנה ולא אירעו בה ניסים ונפלאות כביציאת מצרים. כורש המלך נתן אישור לעם ישראל לשוב לארצו, אך בארץ היו גויים שונים ומשונים שהצירו את צעדינו, ולכן היו כאלה שטענו שאין זו הגאולה, – והנביא זועק ואומר: "מי בז ליום קטנות" (זכריה ד, י. עי' שיחות הרב צבי יהודה לספר במדבר, עמ' 108, ובהערות שם). ובספר ישעיהו (פרק מה): "פֹּה

15. Shmuel I, 15:12-13

יב וַיִּשְׁלַח וַיְבִיאֵהוּ וְהוּא אֲדָמוּנִי, עִם-יָפָה עֵינָיִם וְטוֹב רְאִי;

12 And he sent, and brought him in. Now he was ruddy, and withal of beautiful eyes, and goodly to look upon. {P}

And the LORD said: 'Arise, anoint him; for this is he.'

וַיֹּאמֶר יְהוָה קוּם מְשַׁחְהוּ, כִּי-זֶה הוּא.

יג וַיִּקַּח שְׁמוּאֵל אֶת-קַרְנֵי הַשֶּׁמֶן, וַיִּמְשַׁח אֹתוֹ בְּקֶרֶב אָחָיו, וַתִּצְלַח רִיחַ-יְהוָה אֶל-דָּוִד, מֵהַיּוֹם הַהוּא וְמֵעַלָּה; וַיִּקַּם שְׁמוּאֵל, וַיֵּלֶךְ הָרָמָתָה.

13 Then Samuel took the horn of oil, and anointed him in the midst of his brethren; and the spirit of the LORD came mightily upon David from that day forward. So Samuel rose up, and went to Ramah.

16. Bereishit 25:25

כה וַיֵּצֵא הָרִאשׁוֹן אֲדָמוֹנִי, כְּלוֹ כְּאֲדָרְתַּת שְׁעָר; 25 And the first came forth ruddy, all over like a hairy mantle; and they called his name Esau.

17. Vilna Gaon, Mishlei 22:6

והעניין, כי האדם אי אפשר לו לשבור דרכו, כלומר מזלו שנולד בו. וכשנולד במזל רע אז על זה ניתנה הבחירה ביד האדם, שיוכל לאחוז במזלו לאיזה דבר שירצה, להיות או צדיק או רשע או בינוני. וכמו שכתוב במסכת שבת (קנו.) האי מאן דבמאדים, יהיה שופך דמים, אר"א או מוהל או טבחא או ליסטים. והעניין כי בדוד נאמר והוא אדמוני, והוא במאדים, ולכן טעה עליו שמואל בעת ראה קלסתר פניו. אבל הוא העביר מידותיו בכל.

18. Bereishit Rabba 63

כיוון שראה שמואל את דוד אדמוני — נתיירא. אמר: אף זה שופך דמים כעשו?
אמר לו הקב"ה: עם יפה עינים!
עשו מדעת עצמו הוא הורג, אבל זה מדעת סנהדרין הוא הורג.

19. Bamidbar 13:8

18 and see the land, what it is; and the people that dwelleth therein, whether they are strong or weak, whether they are few or many;
יח וַיִּרְאוּ אֶת-הָאָרֶץ, מֵה-הוּא; וְאֶת-הָעָם, הֲלֵשֶׁב עָלֶיהָ--הַחֲזָק הוּא הַרְפָּה, הַמְעַט הוּא אִם-רַב.

20. Rav Yaakov Moshe Charlop, Mei Marom, 6:235

בחינה זאת מתגלמת בעיקר ביחס לארץ ישראל, ארץ הנבואה. כל מי שרוח הסוד אופפת אותו ומרחפת עליו, חש ומרגיש בנשגבות ערכה של ארץ ישראל, וכי הגויל — שהוא החלק הנסתר שבה — המקיף את האותיות — שהן החלק הנגלה שבה — גדול הרבה לאין שעור וערך מן האותיות עצמן. הפרצים השונים שבאומה הישראלית המפרידים בין בחינת ארץ ישראל הנראית בחזון לבין בחינת ארץ ישראל הנראית לעין, הם הגורמים לכל האסונות הרוחניים שנתגלעו בעקבתא דמשיחא.

אלה מתימרים בחזיונם על דבר הרוחניות המפליאה של הארץ ומבטלים כלאחר יד את כל מה שנראה לעין, באמרם שאין שום יתרון והעדפה במה שנראה לעין באר"י על כל שאר הארצות שבעולם, ואלה מתימרים בשירתם על מה שנראה לעין ושוללים את כל החזיונות הנעלמים, ושניהם כאחד אינם אלא מכזבים וטח עיניהם מראות, הללו לא ידעו מחזיון הרוח והללו לא ידעו מראית העין, והם המעכבים את הטובה מלבוא לעולם, ולמרות מה שהם יושבים בארץ — ספוגי הגלות והחשך המה ובל יראו אור, כי אין רוח בלא גוף ואין גוף בלא רוח, ודוקא שניהם כאחד בונים את בית ישראל „קול צופיך נשאו קול יחדיו ירננו כי עין בעין יראו בשוב ה' ציון, פצחו רננו יחדיו תרבות ירושלים כי נחם ה' עמו גאל ירושלים חשף ה' את זרוע קדשו לעיני כל הגוים וראו כל אפסי ארץ את ישועת אלהינו, סורו סורו צאו משם טמא אל תגעו צאו מתוכה הברו נושאי כלי ה'“. (ישעי' נ"ב, ח' י"א).

21. Rav Kook, Igrot HaRaayah, #208

מכתבי זה הנני כותבו כרחובות, אשר כאנו, עם ב"ב שי' אמש, כדרכנו לעת בציר הענבים. מה אוכל לצייר לך, אחי יקירי, הדרת ארץ חמדה, הנראית והולכת ומתגלה ביפעתה והדרה בכל מקום אשר הישוב החדש הולך ופורח, הולך ומתקדם, ביד ד' הנטויה על עמו, לפתח לו פתח תקוה וקרני אור ישועה בחבל נחלתו, מקום הודו ומשגבו. מי יגלה גלי העפר מעל חלכבות האטומות, ישני אדמת עפרות הגלות המנוולת, וינערו הצנם ממנה, ומכל קסמיה, ביחד עם כל עלבונותיה ורציחותיה, ויבאו לארץ-חיים להלקט אחד אחד להבנות בארץ חיים, למלאות דבר ד' לתקות-דור-דורים.

22. Pesachim 50a

כי הא דרב יוסף בריה דרבי יהושע בן לוי חלש ואיתנגיד כי הדר אמר ליה אבוה מאי חזית אמר ליה עולם הפוך ראיתי עליונים למטה ותחתונים למעלה אמר לו בני עולם ברור ראית

As was the case of R. Joseph the son of R. Joshua b. Levi, [who] became ill and fell into a trance. When he recovered, his father asked him, 'What did you see?' 'I saw a topsy-turvy world', he replied, 'the upper [class] underneath and the lower on top' he replied: 'My son', he observed, 'you saw a clear world.'

23. Rav Yaakov Moshe Charlop, Mei Marom, 6:235

ההסתכלות הרזית יודעת היטב כי כל מה שנגלה לעין אינו אלא הקצה האחרון שבמעלה, ואילו מה שלא נגלה לעין-בשר הוא הרבה יותר מזה לאין שיעור וגבול, והוא כפל כפלים לתושיה ולברכה.

ומאחר שכל מה שלא נתגשם בעולם הזה, נשאר בצביון קדשו כמו שהוא במרומים, — לכן כל אלו אשר קרבת אלקים יחספזו חכו להביט על כל דבר ודבר בהסתכלות רזית, ראויים המה שתצלח עליהם רוח השיר מלמעלה, שהיא כלה אמת, קדש קדשים לה', ומתוך זה מתעלה גם החלק שנתגשם בעולם העשיה ונראה לעין בשר, ואף הוא נחלץ מחמריותו וגשמיותו, והיה גם הוא קדש לה'.

24. Shmuel II, 6:16, 20-22

16 And it was so, as the ark of the LORD came into the city of David, that Michal the daughter of Saul looked out at the window, and saw king David leaping and dancing before the LORD; and she despised him in her heart.

טז וְהָיָה אֲרוֹן יְהוָה, בָּא עִיר דָּוִד; וּמִיכַל בֵּת-שָׁאוּל נִשְׁקָפָה בְּעֵד הַחַלּוֹן, וַתִּרְא אֶת-הַמֶּלֶךְ דָּוִד מְפַיֵּז וּמְכַרְכֵּר לִפְנֵי יְהוָה, וַתִּבְזֶה לוֹ, בְּלִבָּהּ.

20 Then David returned to bless his household. {S} And Michal the daughter of Saul came out to meet David, and said: 'How did the king of Israel get him honour to-day, who uncovered himself to-day in the eyes of the handmaids of his servants, as one of the vain fellows shamelessly uncovereth himself!'

כ וַיָּשֶׁב דָּוִד, לְבָרֵךְ אֶת-בֵּיתוֹ; {ס} וַתֵּצֵא מִיכַל בֵּת-שָׁאוּל, לִקְרַאת דָּוִד, וַתֹּאמֶר מֶה-נִּכְבַּד הַיּוֹם מִלְּךְ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר נִגְלָה הַיּוֹם לְעֵינֵי אֲמָהוֹת עֲבָדָיו, כְּהַגְלוֹת נְגִלוֹת אֶחָד הַרְקִים.

21 And David said unto Michal: 'Before the LORD, who chose me above thy father, and above all his house, to appoint me prince over the people of the LORD, over Israel, before the LORD will I make merry.'

כא וַיֹּאמֶר דָּוִד, אֶל-מִיכַל, לִפְנֵי יְהוָה אֲשֶׁר בָּחַר-בִּי מֵאֲבִיךָ וּמִכָּל-בֵּיתוֹ, לְצוֹת אֶתִּי נָגִיד עַל-עַם יְהוָה עַל-יִשְׂרָאֵל; וְשִׁחֲקֵתִי, לִפְנֵי יְהוָה?

22 And I will be yet more vile than thus, and will be base in mine own sight; and with the handmaids whom thou hast spoken of, with them will I get me honour.'

כב וְיִקְלָתִי עוֹד מִזֹּאת, וְהָיִיתִי שָׁפֵל בְּעֵינָי; וְעַם-הָאֲמָהוֹת אֲשֶׁר אָמַרְתְּ, עִמָּם אֲכַבְדָּהּ.

25. G

26. G

27. G

28. G

29. G

30. G

31. G

32. G

33. G

34. g